

Telegraful Român

FOAIE RELIGIOASĂ EDITATĂ DE ARHIEPISCOPIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ A SIBIULUI

ABONAMENTUL:

Pe un an: 25 lei
Cont nr. 45.10.4.09.2

ARTICOLELE ȘI CORRESPONDENȚA

se adresează REDACȚIEI Telegrafului Român,
Sibiu, str. 1 Mai nr. 35. — Articolele nepublicate nu se înapoiază.Cititorii din străinătate se pot abona, adresându-se
la ILEXIM Departamentul Export — Import Presă,
P.O. Box 136-137 — telex: 11226, București,
str. 13 Decembrie nr. 3.

DATE BIOGRAFICE

Nou-alesul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, *Dr. Iustin Moisesescu*, provine din pitoreasca zonă a Muscelului, bogată în balade și pagini de istorie națională, născut fiind în localitatea Cîndești, în 5 martie 1910. Tatăl, învățător, a căzut pe câmpul de luptă în 1917, lăsând în urmă o mamă cu mai mulți copii.

După ce termină școala primară, urmează Seminarul orfanilor din Cîmpulung-Muscel, unde tânărul seminarist Iustin Moisesescu se remarcă prin sporul la învățătură și o ținută morală ireproșabilă, absolvind seminarul în 1930 ca șef de promoție.

Obținând o bursă de studii peste hotare, între 1930—1934 studiază la Facultatea de Teologie din Atena, unde își ia licența cu calificativul „excepțional”.

Între 1934—1936 urmează studii de specializare pentru doctorat la Strasbourg (Franța), pe care le continuă în anii următori la Atena unde, în iunie 1937, obține titlul de doctor în Teologie, teza de doctorat fiind premiata de Academia ateniană.

Întors în țară, este numit profesor la Seminarul Nifon din București și la o școală aparținătoare învățământului muncitoresc.

În 1938 este trimis profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie ortodoxă din Varșovia (Polonia), unde a reprezentat cu deosebită cinste Teologia ortodoxă românească.

Izbucnirea războiului îl silește să revină în țară, din 1940 lucrînd ca profesor de Noul Testament la Facultatea de Teologie din Suceava și apoi la Facultatea de Teologie din București.

Dotat cu alese calități morale și intelectuale, posedînd o temeinică pregătire, cunoscînd și cîteva limbi, avînd și o putere de muncă deosebită, ca profesor a format generații întregi de slujitori ai altarelor, toți cei ce i-au audiat cursurile avînd mereu viu în minte și inimă chipul profesorului cu vocație. Prelegerile sale limpezi, temeluite totdeauna pe luminile Sf. Părinți și pe învățătura tradițională a Bisericii noastre, ținuta sa sobră, dragostea pe care o avea față de studenți, care se vădea cu multe prilejuri, au lăsat urme pozitive de neșters în sufletele învățăcelilor pe care i-a avut.

Așa cum va spune mai târziu ca Ierarh la Sibiu, profesorul de atunci era conștient că „pentru îndeplinirea misiunii ei dumnezeiești în lume, Biserica are nevoie de un cler temeinic pregătit și călăuzit fără încetare în acțiunea lui de a duce pe credincioși la mîntuire... arătîndu-se neîncetat luminători (preoții) credincioșilor, plini de rîvnă după luminile cerești și însetați după o așezare statornică a dreptății în orînduirea socială”.

Pe lîngă prelegeri și formarea atîtor ucenici în ale Teologiei, se cuvine să amintim doar cîteva titluri de lucrări, care ne arată preocupările cărturărești din perioada de profesorat: *Evagrie Ponticul — viața, scrierile și învățătura* (Atena 1937); *Sf. Scriptură și interpretarea ei în opera Sf. Ioan Hrisostom* (1942); *Originalitatea parabolilor Mîntuitorului* (Rm.Vîlcea, 1945); *Activitatea Sf. Apostol Pavel în Atena* (Iasi, 1946); *Ierarhia bisericească* (Craiova, 1955); *Simbolica lui Hr. Andrușos*, trad. din grecește (Craiova, 1955), la care se adaugă studii și articole, multe dintre ele cu caracter patriotic, ca de ex.: „Temeiurile lucrării Bisericii pentru apărarea păcii” (rev. Studii Teologice, nr. 3—4/1953).

Așa se face că, prin trecerea la cele veșnice a mitropolitului Nicolae Bălan, Colegiul electoral bisericesc a ales, cu unanimitate de voturi, în 26 februarie 1956, pe prof. univ. Dr. Iustin Moisesescu în scaunul vacant de Mitropolit al Ardealului, în

(Continuare în pag. 4)

Înalt Prea Sfinția Sa Dr. IUSTIN MOISESCU Mitropolitul Moldovei și Sucevei a fost ales PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

Prin încetarea din viață — la 26 martie a.c. — a celui ce a fost al treilea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, fericitul întru pomenire Părinte Justinian Marina, a devenit vacant scaunul cel mai de sus al ierarhiei noastre ortodoxe române.

Potrivit legiilor bisericești în vigoare, Înalt Prea Sfinția Sa Dr. Iustin Moisesescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, a devenit Patriarh Locotenent, pînă la alegerea titularului jețului patriarhal.

În această calitate — împreună cu forurile legiuite — Înalt Prea Sfinția Sa a făcut pregătirile

mitropolit al Ungrovlahiei și Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, pentru ziua de Duminică, 12 iunie 1977, ora 9, la Palatul Patriarhal din Capitală.

În preseara Duminicii respective, potrivit rînduieilor tradiționale, s-a săvîrșit sf. slujbă a Privegherii în Catedrala Sf. Patriarhii, de către un sobor de preoți și diaconi, avînd în frunte pe Prea Sfinția Sa Roman Ialomîțeanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Duminică, 12 iunie a.c., la ora 9 dim., în același sfînt locaș de închinare, P.S. Episcop-vicar Roman, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi, a săvîrșit Sf. Liturghie arhierescă.

Răspunsurile liturgice au fost date de Corala Patriarhiei, dirijată de P.C. pr. Iulian Cârstoiu.

Au participat II.PP.SS. Mitropoliți și Arhiepiscopi, PP.SS. Episcopi și Arhieriei vicari membri ai Sfîntului Sinod, precum și ceilalți membri ai Colegiului Electoral Bisericesc.

Îndată după Sf. Liturghie, I.P.S. Arhiepiscop Dr. Antim Nica al Tomisului și Dunării de Jos, cu sobor, a săvîrșit îndătinata Doxologie (Te-Deum), cu Polihroniu pentru cîrmuitorii bisericești și de stat, pentru cler și credincioși.

Străbătînd apoi un culoar viu deschis de credincioși, prezenți în număr mare, înalții ierarhi și alți demnitari bisericești și civili s-au îndreptat spre Palatul Patriarhal. Pe traseu, li s-au oferit flori.

*

La ora 11,30 o delegație din Colegiul Electoral Bisericesc a invitat pe I.P.S. Mitropolit Iustin, Locuitor de Patriarh, împreună cu delegații autorităților de stat, precum și pe II.PP.SS. Mitropoliți, să binevoiască a lua parte la ședință.

S-a rostit rugăciunea „Împărate Ceresc”.

I.P.S. Patriarh Locotenent Iustin a rugat pe Domnul Ion Roșianu, Președintele Departamentului Cultelor, să dispună citirea acordului Departamentului Cultelor pentru deschiderea Colegiului Electoral.

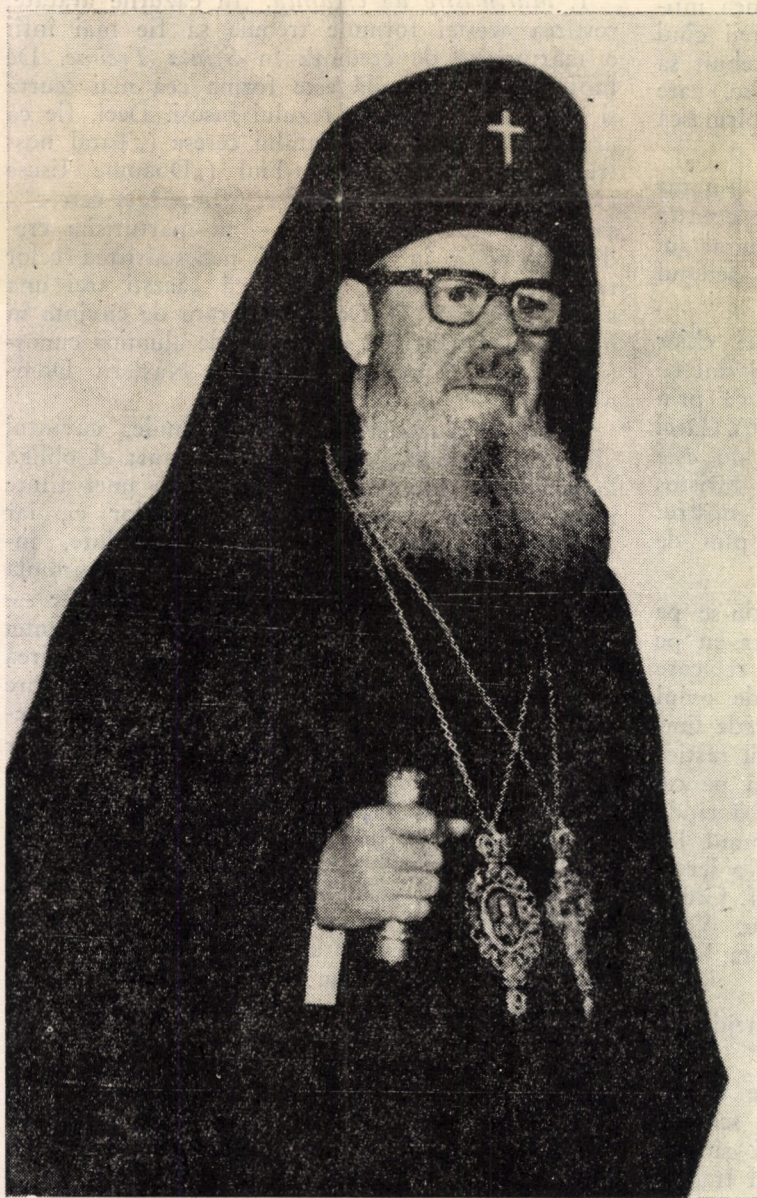
D-l dir. adj. Iulian Sorin a dat citire acordului, apoi a luat cuvîntul I.P.S. Sa Iustin Moisesescu.

În cuvîntarea pe care a rostit-o, I.P.S. Sa a făcut elogiul personalității și operei netrecătoare a celui ce a fost Patriarhul Justinian, a indicat scopul întrunirii Colegiului Electoral Bisericesc și a dat lămuriri în legătură cu alegerea ce urma să se efectueze.

Au fost desemnați doi secretari de ședință în persoanele P.C. Inspector eparhial T. Bodnar (Iasi) și Vasile Cazacu, profesor (Buzău).

I.P.S. Președinte a suspendat apoi ședința pentru o jumătate de oră, pentru consfătuirea alegătorilor.

(Continuare în pag. 3)

Înalt Prea Sfințitul
Dr. IUSTIN MOISESCU
Nou-alesul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române

cuvenite pentru îndeplinirea procedurilor menite să hărăzească Bisericii Ortodoxe Române un nou Întîistătător.

Cu adresa Patriarhiei Române (Consiliul Național Bisericesc) nr. 7253 din 28 mai a.c. — pe temeiul art. 130 din Statutul pentru organizarea și funcționarea Bisericii Ortodoxe Române — Înalt Prea Sfinția Sa Patriarhul Locotenent Dr. Iustin Moisesescu a convocat Colegiul electoral bisericesc pentru alegerea Arhiepiscopului Bucureștilor, Mi-

De vorbă cu credincioșii

Despre sfânta cruce

— Poți să-ți dai seama despre folosul mare al dreptei judecăți din faptul că și cele mai de folos lucruri le poți vedea nefolositoare dacă-ți lipsește această însușire. Ai văzut că pe sf. biserici, pe casele credincioșilor se află sf. cruce. Și noi totdeauna când începem să ne rugăm și când încheiem rugăciunile, ne facem semnul sf. cruci. Sfânta cruce este semnul biruinței Mântuitorului. De aceea dracii fugeau de Sfinți când își făceau semnul sf. cruci. Așa se cântă la Sf. Maslu: „Doamne, armă asupra diavolului Crucea Ta ne-ai dat-o nouă, că se scutură și se cutremură, nesuferind a căuta spre puterea ei.” Nu numai cântarea aceasta, dar și Sf. Scriptură ne arată ce crede despre sf. cruce Sf. Apostol Pavel, când scrie: „Propovăduirea Crucii este nebulie pentru cei ce sînt pe calea pierzării, dar pentru noi cei ce ne mîntuim este puterea lui Dumnezeu” (I Cor. 50, 18), iar la sfîrșitul veacurilor ne spune Sf. Apostol și Evanghelist Matei: „se va arăta pe cer semnul Fiului Omului” (Matei 24, 30).

Să vezi, fiule, că acest semn s-a arătat cu multă putere încă de mult timp chiar în Vechiul Testament: „Iacov își încrucișează mîinile pe capul fiilor lui Iosif” (Facere 48, 14), iar pe un vîrf de băț a fost ridicat în Vechiul Testament un șarpe de aramă, avînd deci forma sf. cruci și oricine privea la acest semn nu murea, deși era mușcat de șerpi veninoși. Vezi cît de mare se prevestea încă din vechime puterea sf. cruci precum se arată în Numeri 21. Însuși Mîntuitorul vorbește despre aceasta, zicînd: „Precum Moise a înălțat șarpele în pustie, trebuie să se înalțe Fiul Omului” (Ioan 3, 14). Și tot în Vechiul Testament (Exod 17) poți vedea că într-o luptă a evreilor cu vrăjmașii lor, biruiau evreii ori de cîte ori Moise își ținea mîinile în sus și totdeauna erau învinși evreii cînd Moise își lăsa mîinile în jos. Așa că a trebuit să reazime pe două pietre mîinile lui Moise, care obosise să le țină mereu în sus, ca să biruiască pe vrăjmaș.

— Înțeleg, părinte, cît de mare este puterea crucii, dar cînd am spus unor frați despre aceasta căutau să-mi arate că crucea este dușman al lui Hristos și de aceea nu trebuie să facem semnul sf. cruci.

— Mare răcăire e aceasta, fiule, căci chiar Sf. Scriptură spune: „Și a împăcat pe cei doi cu Dumnezeu într-un singur trup, prin Cruce prin care a nimicit vrăjmașia” (Efeseni 2, 16). Deci Crucea a adus pacea și unde este pace nu este ură. A crede că Crucea e dușman al lui Hristos este un mare blam pentru Mîntuitorul nostru. Ce înjosire a Fiului lui Dumnezeu cel plin de toată îndelunga răbdare și bunătate.

Apoi a-l vedea pe Mîntuitorul mîniindu-se pe Cruce este o copilărie. Cum să mă supăr eu pe biciul care mă bate și să nu mă supăr pe cel care dă cu biciul? Ce vină are biciul față de omul care îl mînuiește. Din Sf. Evanghelii se vede limpede că Mîntuitorul a iertat pe cei ce l-au răstignit, zicînd: „Iartă-i Doamne.” Deci, dacă pe cei ce l-au răstignit i-a iertat, cum să mai aibă ciudă pe lemnul sf. cruci mai ales că nu lemnul l-a răstignit, ci oamenii. Și dacă pe oameni i-a iertat ce rost mai avea să se mînie pe lemnul Sf. Crucii, lemn care nu va putea face nimic rău. Vezi, fiule, ce greșeli se fac dacă lipsește dreapta judecată?

— Cu adevărat, părinte, mare și primejdioasă este lipsa de judecată.

— Și pe lîngă aceasta, fiule, sf. cruce a fost primul altar pe care s-a adus cea mai scumpă jertfă. Altar pe care s-a prelins însuși sîngele Domnului nostru Iisus Hristos. Iar altarul trebuie cinstit, așa ne învață însuși Mîntuitorul.

Întrarmează-te, fiule, în seri și dimineți, acasă și pe hotar, cu semnul sfintei cruci. Să duci la frunte mîna dreaptă cu trei degete, care închipuiesc Sfînta Treime. Fruntea închipuiește pe Tatăl cel Cereș, de aceea se și zice: În numele Tatălui, iar pieptul închipuiește dragostea Fiului, de aceea se zice și al Fiului, apoi se duce mîna la umărul drept, care închipuiește puterea Duhului și se zice al Duhului Sfînt, în sfîrșit se încheie la umărul stîng, zicînd acum și pururea și în vecii vecilor, amin. Făcînd așa vei vedea, fiule, cum te liniștești, cum te întărește puterea sfintei cruci, înarmîndu-te cum s-au înarmat toți dreptcredincioșii creștini, înaintașii noștri.

Pr. I. Mibăltan

Popas sărbătorec

În viața obștei în general nu mai puțin în cea a unei comunități bisericești, există zile care se cer subliniate într-un mod mai deosebit.

O astfel de zi au trăit-o credincioșii și slujitorii altarelor din cuprinsul Arhiepiscopiei Timișoarei și Caransebeșului în chip aparte cei aflați în orașul de reședință cînd, la 4 martie a. c., s-au adunat la Centrul eparhial pentru a sărbători cei 15 ani de la instalarea înalt Prea Sfințitului Nicolae Corneanu în scaunul de Mitropolit al Banatului.

Au ținut să fie prezenți, ca de fiecare dată, și reprezentanții celorlalte culte religioase, membrii ai Consiliului Eparhial, ai Adunării Eparhiale, angajații Centrului eparhial, preoți, credincioși, invitați.

Cel dintîi a rostit un cuvînt omagial Prea Sfințitul Episcop-vicar Timotei Lugojanul care, pe tema însemnătății scaunului ierarhic al Timișoarei în cadrul Patriarhiei Bisericii Ortodoxe Române, a relevat chipul în care este ilustrat prin lucrarea arhipăstorească a înalt Prea Sfinției Sale mărturia unității de totdeauna în credință, cult și organizare.

În reluarea acestei idei a cuvîntat și Prea Sfințitul Episcop Visarion al Aradului, Ienopolei și Halmagiului, care a elogiat realizările și calitățile personale ale înalt Prea Sfinției Sale. Apoi întîistătătorul Episcopiei Aradului a dat citire unor

scrisori din partea preoților, credincioșilor și Consiliului Eparhial arădean, din care răzbătea înalta apreciere pe care aceștia o acordă Ierarhului sărbătorit.

Din partea cultelor religioase din localitate a vorbit P. C. pr. Gheorghe Hranisavlievici, conducătorul Vicariatului ortodox sîrb din Timișoara. El a relevat, între altele, meritul deosebit al înalt Prea Sfințitului Mitropolit Nicolae al Banatului la propagarea și traducerea în viață a principiilor ecumenismului, care își găsesc permanentă aplicare în relațiile locale cu celelalte culte. Nu au fost trecute cu vederea nici bunele relații existente între Mitropolia Banatului și Vicariatul Ortodox Sîrb din Timișoara, care au progresat mereu.

Din partea Adunării Eparhiale, Consiliului Eparhial și a credincioșilor Eparhiei bănățene a vorbit D-l dr. Teodor Dejeu, care a făcut o succintă trecere în revistă a etapelor parcurse în cei 15 ani de rodnică arhipăstorie și ca unul ce a avut putința de a fi nemijlocit martor și împreună ostenitor.

Tuturor le-a răspuns I. P. S. Mitropolit Nicolae al Banatului, pentru prezența în această zi la reședința mitropolitană, pentru alesele cuvinte ce s-au rostit atît în numele lor cît și a celor pe care îi reprezintă.

A urmat apoi o agapă care a prilejuit noi manifestări și luări de cuvînt, menite să cinstească odată mai mult importanța aniversării.

În numele Tatălui...

Am vrea să arătăm înțelesul și rostul pe care, la începutul unei rugăciuni sau predici, îl au cuvintele: „În numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Amin.” Vom vedea că, totodată, avem prilejul și aici să facem un îndemn cald la dragoste creștină și pace.

1. *Mărturisire de credință.* În cazurile arătate, rostirea acestei formule trebuie să fie mai întîi o mărturisire de credință în *Sfînta Treime*. De fapt, această formulă este forma cea mai scurtă și mai concentrată a Crezului însuși. Deci, fie că urmează să ne rugăm Tatălui ceresc („Tatăl nostru”), sau lui Dumnezeu-Fiul („Doamne Iisuse Hristoase”), ori Duhului Sfînt („Împărate ceresc”), se cuvine ca — mai întîi — să mărturisim credința noastră în unitatea și nedespărțirea celor trei Persoane divine, pentru că „acești trei una sînt” (I Ioan 5, 7). Dar nu înșirare de cuvinte în neștire, ci mărturisire străbătută de „lumina cunoștinței” (din Troparul sărbătorii Nașterii Domnului).

Rostit la începutul acestei formule, cuvîntul „în” are caracter îndatoritor, angajant; el obligă la strădanie. Numele ce i se cuvine unei ființe înmănușează toate numele însușirilor ei, iar „Dumnezeu” este numele Ființei absolute, înseamnă că, prin cuvintele „În numele”, formula aceasta obligă la strădania de a trăi sufletește — omeneste — însușirile dumnezeiești ale Sfintei Treimi. Aceste însușiri sînt: veșnicia, nemărginirea și toate celelalte care ni s-au descoperit și despre care ne învață Biserica. Înțelegem veșnicia și nemărginirea Dragostei, căci „Dumnezeu este dragoste” (I Ioan 4, 8).

De asemenea, formula aceasta premergătoare unei rugăciuni sau predici obligă la efortul de a fi lăuntric și însușirilor personale pe care le rezumă cele trei nume: Tatăl, Fiul și Duhul Sfînt. Să ne facem primitori amintirii cunoștinței că Tatăl este Creatorul și Susținătorul tuturor, împreună cu Fiul, Mîntuitorul nostru, și cu Duhul Sfînt, Mîngîietorul și Sfințitorul nostru. Și să începem a ne închipui sau reprezenta aceste însușiri. Căci, omeneste, pe pămînt, numai *treapta începătoare* a apropierei de aceste adevăruri ne este posibilă.

2. *Dorință și promisiune.* Cuvintele formulei pe care o analizăm dau glas și unei dorințe: doresc din tot sufletul ca ceea ce voi gîndi și simți în timpul rugăciunii (sau predicii) să fie în deplin acord cu numele Sfintei Treimi; încît mai mare potrivire cu voia Celui ce este dragoste fără de margini: Părintele, Mîntuitorul și Sfințitorul nostru.

La începutul unei predici, rostirea acestei formule are și caracterul unei promisiuni (făcute cu toată smerenia): făgăduiesc ca, primind ajutorul harului Duhului Sfînt, să predic în deplină concordanță cu învățătura Bisericii despre numele Sfintei Treimi, despre atributele sale.

3. *Înainte — rugăciune.* Pentru ca rostirea unei formule atît de scurte să fie mărturisire de credință și — totodată — exprimarea dorinței și promisiunii pe care le-am arătat, se cere o mare încordare sufletească. Mai ales în timpul scurt al

rostirii curgătoare a formulei este foarte greu să ne apropiem de adevărul că lumea celor ce pot fi văzute și a celor ce — prin natura lor — depășesc vederea ochilor noștri trupești este creată și susținută de o nemărginită Putere iubitoare, în trei persoane.

De aceea, pentru ca, cel puțin pe o treaptă începătoare, rostirea formulei treimice să-și poată atinge scopul, trebuie să ne străduim ca din însăși formula aceasta să facem și o rugăciune, o înaintea-rugăciune. Nu suprapunînd cuvintelor formulei alte cuvinte, cuvinte de cerere, ci avînd mai mult sentimentul unei astfel de cereri, odată cu conștiința despre el. Înainte și în timpul rostirii, să simțim ca și cum am zice: Doamne ajută-mi ca rugăciunea (sau predica) mea să o rostesc în numele Tău: al Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh. Atunci, cu ajutorul harului dumnezeiesc, vom fi pătrunși de un simțămînt religios înnoit, crescut din ceea ce s-a așezat în noi mai dinainte, prin rugăciunile, meditațiile, citirile duhovnicești și faptele dragostei creștine.

De multe ori, rugîndu-ne acasă, ne dăm seama că la cea dintîi rostire a formulei nu simțim încă nimic nou în suflet. Atunci o rostim încă o dată, sau chiar de mai multe ori, tot mai însetați de conținutul cuvintelor care o alcătuiesc, pînă cînd, cu ajutor de Sus, starea sufletească pe care ele ne-o pot aduce prinde să ne încălzească aievea. Simțim atunci ceva minunat, ca o sfîntă arvună a Împărăției cerurilor, potrivit cuvintelor: „Iată Împărăția lui Dumnezeu este înăuntrul vostru” (Luca 17, 21).

4. *Lămurire.* La întrebarea: de ce, atunci cînd i-a învățat pe ucenicii rugăciunea „Tatăl nostru”, Mîntuitorul nu i-a îndemnat să rostească și o formulă premergătoare, putem răspunde că atunci Mîntuitorul nu și-a propus să țină o prelegere despre rugăciune. El a voit numai să atragă atenția asupra zădărniciilor rugăciunilor fățurnice, lungi și fără conținut și să dea pildă de rugăciune sinceră și plină de înțeles. De aceea nici nu-și îndeamnă ucenicii să se roage numai cu rugăciunea „Tatăl nostru”. De exemplu, o dată le spune: „Rugați-vă pentru cei ce vă vatămă sau vă prigonesc” (Matei 5, 44).

Nici nu le recomandă o anumită poziție a corpului. Dar Sfintele Evanghelii scriu, în destule locuri, despre modul cum s-a rugat Mîntuitorul. De exemplu, în Ghetsimani „a căzut cu fața la pămînt, rugîndu-se...” (Matei 26, 39). Dar ucenicilor Săi le spune simplu: „Iar cînd stați” (în picioare) „de vă rugați iertați” (Marcu 11, 25). Totuși, învățînd și de la Mîntuitorul, Apostolii adeseori s-au rugat în genunchi (vezi Faptele Apostolilor 9, 40; 20, 36; ș. a.).

De mare însemnătate este și faptul că deși nu premergătoare unei rugăciuni sau predici, formula la care ne referim a întrebuit-o însuși Mîntuitorul. Trimițîndu-și ucenicii la propovăduire, le-a dat porunca să boteze „în numele Tatălui și al Fiului și al Sfîntului Duh” (Matei 28, 19).

(Continuare în pag. 4)

I. P. S. Sa Dr. IUSTIN MOISESCU..

(Urmare din pag. 1)

La redeschidere, biroul a fost completat cu doi bărbați de încredere, designați în persoanele profesorilor de teologie D-l Dr. Iorgu D. Ivan și P. C. Pr. Dr. Ene Braniște.

S-a dat citire art. 130 din Statut, privitor la procedura alegerii. Bărbații de încredere, din încredințarea I. P. S. Președinte — au distribuit membrilor Colegiului buletinele de vot.

S-a trecut apoi la votare.

Primul, a votat I. P. S. Locțiitor de Patriarh Iustin, aplaudat călduros de membrii Colegiului

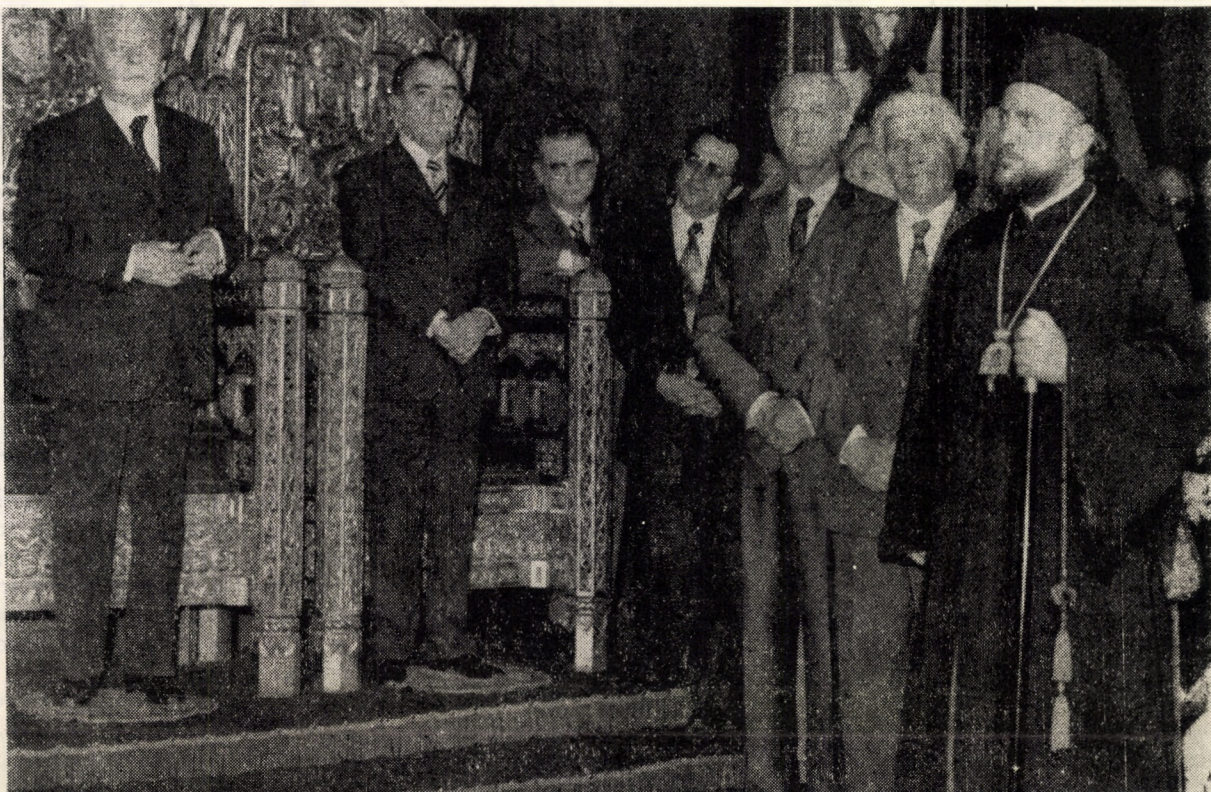
aplaude puternice. Dată fiind situația, I. P. S. Sa roagă să fie preluată conducerea ședinței de către unul din I. P. S. Mitropoliți.

I. P. S. Mitropolit Teoctist al Olteniei continuă să scoată buletinele de vot din urnă, citește numele celui cărui i s-a atribuit votul și le trece în prima urnă. Când se realizează jumătatea plus unu, ropote de aplauze răsună din nou în sala de ședințe, alegerea I. P. S. Mitropolit Iustin fiind asigurată.

Rezultatul votului: Cu rară însuflețire, Înalt Prea Sfinția Sa Dr. IUSTIN MOISESCU, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, a fost ales Arhiepiscop al Bucureștilor, Mitropolit al Ungrovlahiei și PATRIARH AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE.

I. P. S. IUSTIN, nou-alesul Patriarh, vorbind după alegere

Reprezentanții înaltelor autorități de stat la alegere

Electoral Bisericesc. I. P. S. Sa a fost urmat de ceilalți II. PP. SS. și PP. SS. Ierarhi membri ai Sfântului Sinod. Aplauze puternice au salutat apariția la urnă — între alții — a P. S. Episcop al Episcopiei Ortodoxe Catolice din Franța, Germain de Saint Denis.

Cu deosebită căldură și respect au fost întâmpinați delegații autorității de stat: Domnul Virgil Teodorescu, Vicepreședinte al Marii Adunări Naționale — din partea supremului for legislativ al țării; Domnul Miu Dobrescu, Președintele Consiliului Culturii și Educației Socialiste — din partea Guvernului Republicii Socialiste România; Domnul Ion Roșianu, Președintele Departamentului Cultelor — din partea acestei instituții, care era însoțit de D-l vicepreședinte Gheorghe Nenciu și domnii directori Iulian Sorin și Ioan Puui.

Rînd pe rînd s-au perindat prin fața urnei delegații Adunărilor Eparhiale (cite un cleric și doi mireni). Între ei — vechi și valoroși oameni de știință ca: Academicienii prof. Dr. Gh. Olănescu, prof. Dr. Const. Iliescu ș. a.

A urmat la rînd grupul compact al membrilor Adunării Eparhiale a Arhiepiscopiei Bucureștilor.

Votarea au încheiat-o rectorii Institutelor Teologice Universitare din București și Sibiu și directorii Seminariilor Teologice (București, Mănăstirea Neamț, Craiova, Buzău, Cluj-Napoca, Caransebeș și Curtea de Argeș).

I. P. S. Președinte, ajutat de birou, numără buletinele de vot, trecîndu-le în cea de-a doua urnă — constatînd că numărul lor coincide cu numărul alegătorilor prezenți.

Se trece la despușierea scrutiniului.

Primul buletin de vot pe care-l deschide I. P. S. Președinte conține numele său. În sală izbucnesc

Pentru I. P. S. Sa Iustin au votat 92 din cei 94 alegători prezenți la lucrările Colegiului Electoral Bisericesc.

Luînd cuvîntul în numele Colegiului Electoral Bisericesc, I. P. S. Mitropolit Teoctist al Olteniei a rostit o cuvîntare vibrantă, dînd expresie momentului istoric bisericesc trăit de toți cei prezenți, cu vădită intensitate. Făcînd o scurtă biobibliografie a nou-alesului Patriarh, a arătat că evenimentul alegerii sale se adaugă firesc — verigă de preț — lanțului de aur care ne leagă de străbunii închinători și mărturisitori ai Ortodoxiei românești. Dreapta Domnului a săvîrșit unele ca acestea. I. P. S. Sa a subliniat tactul, înțelepciunea și bogata experiență de conducere bisericească pe care nou-alesul Patriarh le pune în slujba Bisericii și Patriei din locul cel mai înalt al ierarhiei noastre bisericești.

A încheiat prezentînd felicitări și exprimînd calde urări de activitate rodnică și îndelungată celui ce a fost găsit vrednic să fie ales Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

A luat apoi cuvîntul nou-alesul Patriarh, I. P. S. Sa Dr. Iustin Moisescu. Adresîndu-se Colegiului Electoral Bisericesc, a declarat că nu meritele sale personale l-au ridicat pe treapta cea mai înaltă a ierarhiei noastre bisericești, ci vrednicia cu care sînt împodobite scaunele vlădicești ale Mitropoliei Moldovei și Sucevei și Mitropoliei Ardealului, unde s-a pătruns de spiritul pururea pomeniților Mitropoliți Andreiu Șaguna și Nicolae Bălan. A făgăduit că va trage brazdă adîncă în viața Bisericii noastre, în spiritul Sfintei Scripturi, al Sfintei Tradiții și al Ortodoxiei românești de totdeauna. Luînd aminte la nevoile credincioșilor și împletindu-le cu aspirațiile întregului nostru popor, va năzui să slujească bisericește neamul nostru românesc, pacea lumii și propășirea omenească. Zidurile care mai pot despărți pe oameni nu ajung pînă la cer; de aceea, ele vor fi înlăturate și bunăvoința instaurată peste tot. Celor ce

îl vor urma în strădaniile sale apostolești și cetățenești, nou-alesul Patriarh le promite, fără precu-petire, îndrumările sale părintești, sprijinul său nelimitat, dragostea sa caldă și adîncă.

În încheiere, a exprimat mulțumiri Bisericii și Patriei noastre prospere pentru încrederea ce i se arată și cu acest prilej.

A mulțumit Înaltilor Ierarhi, întregului Colegiu Electoral Bisericesc pentru votul lor mărinimos.

A omagiat cu înalt respect pe Domnul Președinte al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, ocîrmuitorul înțelept al Patriei noastre iubite, prețuit în toată lumea contemporană.

Într-o pornire de avînt însuflețitor, membrii Colegiului Electoral Bisericesc — ridicîndu-se din scaune — au aplaudat îndelung și au ovaționat pe Președintele Statului nostru.

I. P. S. Sa a declarat apoi închisă ședința Colegiului Electoral Bisericesc.

Rînd pe rînd, membrii Colegiului Electoral Bisericesc au felicitat personal pe nou-alesul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Îndată după reprezentanții autorităților de stat, nou-alesul Patriarh a fost felicitat călduros și îmbrățișat frățeste de către Înalt Prea Sfințitul nostru Mitropolit Dr. Dr. h. c. Nicolae Mladin al Ardealului, care i-a făcut adînc simțite urări de activitate rodnică și îndelungată.

*

Membrii Colegiului Electoral Bisericesc — precum și invitații — au luat parte apoi la agapa oficială oferită cu prilejul alegerii noului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, în sufrageria Palatului Patriarhal.

La masă, nu s-au rostit cuvîntări. În decursul mesei a domnit o stare de bună dispoziție între-mătoare.

La sfîrșit, I. P. S. Sa nou-alesul Patriarh Iustin a mulțumit tuturor pentru participare la evenimentul zilei de neuitat de Duminică, 12 iunie 1977.

S-a rostit rugăciunea îndătinată.

*

Luni, 13 iunie a. c., dimineața, în ședință plenară, Sfîntul Sinod al Bisericii noastre a făcut cercetarea canonică a alegerii noului Patriarh și a întărit-o.

*

Așa cum a arătat Arhiepiscopul nostru, I. P. S. Nicolae al Ardealului, cînd i-a prezentat felicitări, alegerea ca Patriarh a I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei umple de bucurie inimile preoților și credincioșilor din Arhiepiscopia Sibiului și din întreaga Mitropolie a Ardealului, care l-am avut — pentru scurt timp — arhiepiscop (1956—1957) luminat, iubit și prețuit.

Dumnezeu să ajute nou-alesului Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române să-și îndeplinească misiunea bisericească și cetățenească precum îi este voia și cu toată prîința.

ÎNTRU MULȚI ȘI FERICIȚI ANI!

„Telegraful Român“

Date biografice

(Urmare din pag. 1)

15 martie 1956 fiind hirotonit arhieru, iar Duminică, 18 martie 1956, instalat la Sibiu într-un cadru sărbătoresc deosebit.

Preluând făclia unor vrednici înaintași, I. P. S. Mitropolit Dr. Iustin Moisescu era omul potrivit la locul potrivit. Deși a rămas scurt timp la Sibiu, Înalta Prea Sfinția Sa a lăsat puternice dăre de lumină pe plaiurile Transilvaniei, în inimile preoților și credincioșilor care l-au cunoscut în chip direct.

Rămânând vacant scaunul mitropolitan de la Iași, în 10 ianuarie 1957, Colegiul electoral bisericesc a ales pe I. P. S. Mitropolit Iustin al Ardealului în fruntea Mitropoliei Moldovei și Sucevei, fiind instalat în 13 ianuarie 1957 în monumentala catedrală din Iași. Prăznuind la începutul acestui an două decenii de la acest eveniment, revista „Mitropolia Moldovei și Sucevei”, nr. 1—3/1977, p. 9, scria între altele: „Cronicarul care zăbovește cu discernământ critic asupra filelor de arhivă și interpretează exegetic tot ceea ce Înalta Prea Sfinția Mitropolit Iustin a gândit și îmbrăcat în cuvântul său în acest răstimp, tot ceea ce a urzit și plănuț în cugetul său și inima sa, tot ceea ce a înfăptuit în scaunul mitropolitan al Moldovei, în istoria Ortodoxiei, a creștinismului contemporan, în iureșul eforturilor pentru propășirea și înflorirea Patriei, în strălucitoarea lucrare pentru apărarea păcii în lume — desprinde impunătoarele dimensiuni ale personalității sale, cunoaște frământările și strădaniile sale neconținute, înțelege sensibilitatea sa artistică și hărnicia sa pilduitoare.”

Această hărnicie este vădită de pildă pentru oricine zăbovește la monumentele istorice bisericești de pe meleagurile moldovene, restaurate în ulti-

mele decenii și cercetate astăzi de un imens număr de turiști din țară și de peste hotare.

Este vădită de asemenea la Centrul mitropolitan din Iași, refăcut, unde s-au ridicat noi construcții, în pliantele și monografiile tipărite sub îndrumarea Înalte Prea Sfinției Sale, loc de frunte ocupând monumentalele lucrări: „Monumente istorice bisericești din Mitropolia Moldovei și Sucevei” și „Dosofoei, Psaltirea în versuri”, tipărită cu text paralel, originalul și transcrierea cu litere latine.

I. P. S. Mitropolit Iustin al Moldovei și Sucevei a fost totodată un crainic de prestigiu al Bisericii Ortodoxe Române la conferințe interortodoxe, la sesiuni ale Consiliului ecumenic al Bisericilor, ale Conferinței Bisericilor Europene și la alte consfătuiri religioase internaționale.

Astfel de fapte le-au avut în vedere membrii Colegiului electoral bisericesc atunci când, în 12 iunie 1977, au dat votul lor I. P. S. Dr. Iustin Moisescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, devenit astfel al patrulea Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române.

Imediat după cunoașterea rezultatelor alegerilor, Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu a trimis I. P. S. Iustin, nou-alesul Patriarh al Bisericii Ortodoxe Române, o telegramă, cu următorul cuprins:

„Luând cunoștință cu deosebită bucurie de alegerea Înalte Prea Sfinției Voastre în fruntea Bisericii Ortodoxe Române, Consiliul nostru arhiepiscopesc roagă pe bunul Dumnezeu să Vă stea în ajutor cu tot darul Său și să Vă dăruiască ani mulți cu sănătate, încărcăți de cât mai multe roade spre binele și sporirea prestigiului Bisericii străbune și Patriei noastre dragi.”

R.

În numele Tatălui...

(Urmare din pag. 3)

Cunoscând funcțiunile mari pe care le-am văzut și provenind de la însuși Mîntuitorul nostru, avem temei deplin să întrebuițăm această formulă treimică înaintea unei rugăciuni sau predici. Numai că, așa cum am reținut, să facem acest lucru „din tot sufletul și din tot cugetul nostru”.

5. „Amin.” După cum știm, tălmăcit din limba evreiască în limba română, acest cuvînt înseamnă:

Gheorghe Șoima

INFORMAȚII

● Miercuri, 2 februarie 1977, ziua praznicului Întîmpinării Domnului, I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, fiind însoțit de P. C. vicar Tr. Belasçu, P. C. consilieri Gh. Papuc și M. Rusu și P. C. prof. T. Bodogae, a descins în frumoasa parohie de munte Poiana Sibiului, păstorit de C. preoți: Ioan Luca, Dumitru Comșa și I. Hîndoreanu.

I. P. S. Sa a fost întîmpinat cu multă dragoste de credincioșii parohiei îmbrăcați în minunate costume naționale, cuvîntul de bun venit fiind rostit de P. C. protopop D. Luca (Sibiu).

În monumentala biserică „Din Vad” s-a săvîrșit Sf. Liturgie arhierescă, răspunsurile fiind date de un cor restrîns al studenților teologi.

A fost hirotonit întru preot tînărul diacon Tr. Rotaru pentru parohia Roșia, prot. Sibiu.

Predica zilei a fost rostită de P. C. prof. T. Bodogae, care a explicat Evanghelia zilei.

La sfîrșitul Sf. Liturghii a vorbit P. C. vicar Tr. Belasçu.

În continuare, C. pr. Hîndoreanu a făcut o succintă informare asupra lucrărilor ce s-au executat, mulțumind, în numele credincioșilor, I. P. S. Sale și colaboratorilor pentru tot sprijinul dat.

Cuvînt de învățătură a rostit apoi I. P. S. Mitropolit Nicolae, care a adus în atenția credincioșilor o seamă de fapte legate de trecutul nostru istoric, de lupta poporului român pentru păstrarea ființei naționale, precum și a unității sale de credință, în care sens credincioșii din Poiana Sibiului sînt un exemplu grăitor, ei păstrîndu-și cu fidelitate Legea strămoșească, portul și bunele rînduiri moștenite de la înaintași.

I. P. S. Sa a subliniat de asemenea rolul credinței părințești pentru viața noastră de astăzi, ea călăuzindu-ne pașii pe cărările cele bune ale dragostei de Dumnezeu și de oameni, ale unei vieți morale sănătoase, în care sens a îndemnat credincioșii, prezenți în număr mare, la muncă cinstită și omenie, la dragoste de Dumnezeu și de țară, de tot ceea ce este frumos și înălțător.

Pentru activitatea depusă, P. C. preoți I. Luca și D. Comșa au fost distinși cu rangul de iconomi stavrofori, iar C. pr. I. Hîndoreanu cu rangul de iconom, primind și hirotesia cuvenită.

Au primit de asemenea acte de apreciere, semnate de I. P. S. Mitropolit Nicolae, episcopii: Aron Tănase, Ilie Stanciu și Dumitru Podeanu.

La agapa care a urmat, au luat cuvîntul: P. C. cons. Gh. Papuc, P. C. vicar Traian Belasçu, P. C. pr. D. Comșa și d-l I. Munteanu din partea credincioșilor ș. a.

A vorbit de asemenea reprezentantul Departamentului Cultelor.

În parohia Poiana Sibiului există de asemenea o foarte frumoasă biserică de lemn, monument istoric, veche de peste 200 ani, căreia i s-au făcut reparații fundamentale, prin grija preoților și contribuția benevolă a credincioșilor.

așa să fie! El vine ca o semnătură — nu scrisă, ci grăită cu cea mai mare solemnitate — la tot ceea ce am rostit înainte. Cuvîntul „amin” adună în sine întreg cuprinsul formulei. Prin el exprimăm deodată (într-un singur cuvînt): cred, doresc, promit și mă rog potrivit cu înțeleșul tuturor cuvintelor pe care le-am rostit înainte.

Iată deci cu cîtă încordare sufletească și cutremur, deși în pace, trebuie să ajungem a rosti nu numai întreaga formulă asupra căreia am zăbovit, ci și încheierea ei: cuvîntul „amin”.

CIBINIUM '77

Mai devreme ca în ceilalți ani, cea de-a X-a ediție a festivalului cultural-artistic „Cibinium '77” s-a desfășurat între 1—8 mai. În felul acesta, prestigioasa manifestare a creației artistice, care ne-a devenit așa de familiară, a plaiurilor sibiene a îmbrăcat nu numai haina primăverii, care i-a imprimat miresme noi, ci a cuprins și oglindit în chip divers și concludent marile praznice patriotice ale acestei primăveri: Centenarul Independenței de stat a României împlinirea a 70 de ani de la marea răscoală țărănească din 1907, ziua muncii ș. a. Semnificative sînt, în această privință, și cele trei date încrestate pe inspiratul afiș al festivalului: 1877, 1907, 1947.

Cibinium '77, mai mult se pare ca în ceilalți ani, a fost, într-un fel, o sumă de festivaluri, cuprinzînd toate zonele județului Sibiu (a Tîrnavei, Hîrtibaciului, Oltului etc.), unde în multe localități au avut loc diverse manifestări, albia principală rămînînd, desigur, zona Cibinului, la frumusețea și bogăția programului dîndu-și concursul toți fiii acestor străbune meleaguri: români, germani, maghiari.

Ca și în alți ani, Cibinium '77 a fost însoțit de un caiet-album, tipărit în excelențe condiții de către Comitetul Județean de cultură și educație socialistă Sibiu, redactor prof. N. Scutea, în care se face și un fel de bilanț al acestui festival, lucrare din al cărei cuprins reținem titluri ca: „La cea de-a X-a ediție” (Mircea Braga), „Cibinium-festival al împlinirilor” (Alexandru Gătej), „Cucerirea independenței reflectată în presa sibiiană” (Gheorghe Pavelescu), „Acțiuni românești în sprijinul războiului de independență oglindite în mărturii arhivistice sibiene” (Nicolae Nistor), „O permanentă participare” (Wolf Aichelburg), „Permanența literară în festival” (Titu Popescu), „Cibinium și personalitățile sibiene” (Mircea Oprișu), „Muzeul tehnicii populare din Dumbrava Sibiului” (Cornel Irimie) și alte asemenea interesante materiale.

Programul festivalului a fost extrem de bogat, vibrant și instructiv, cuprinzînd spectacole diverse, expoziții, sesiuni științifice, simpozioane, concursuri și alte manifestări care au făcut din Cibinium '77 un nou și grăitor prilej de afirmare a putericeilor forțe creatoare de bunuri spirituale și materiale ale județului nostru.

În încheierea acestor gînduri, încreștăm faptul că — asemenea altor manifestări care au avut loc în întreaga țară — loc prim ocupînd grandiosul spectacol din Capitala Patriei din 9 mai 1977, desfășurat în prezența Domnului Președinte al Republicii, Nicolae Ceaușescu — sîmbătă, 7 mai, pe stadionul „Voința” din Sibiu s-a desfășurat spectacolul festiv: „Independența — arc peste timp”, consacrat centenarului Independenței de stat a României, la care a fost de față conducerea județului Sibiu, în frunte cu Domnul Richard Winter, președintele Consiliului Popular Județean Sibiu.

T.

În acest spirit au luat cuvîntul toți P. C. protopopi și ceilalți participanți la consfătuire.

● Duminică, 13 februarie 1977, în catedrala mitropolitană din Sibiu s-a săvîrșit, după Sf. Liturgie, de către I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului înconjurat de un sobor de preoți și diaconi un parastas în amintirea vrednicului colaborator al mitropolitului Andrei Șaguna, redactor al Telegrafului Român și bun patriot Nicolae Cristea, cu prilejul împlinirii a 75 ani de la moartea sa.

Evenimentul a fost evocat și în a doua parte a predicii roșite de P. C. pr. Gh. Bota.

Izvorul Tămăduirii la Mănăstirea Brâncoveanu

Pentru Mănăstirea Brâncoveanu de la Sîmbăta de Sus, jud. Brașov, Izvorul Tămăduirii din Săptămîna luminată este un fel de al doilea hram, care a adunat încă de la ctitorire — vreme de peste 300 de ani, chiar cînd construcția a fost în ruină în vremurile de aspirare națională și religioasă de altă dată — mulțime de închinători, care s-au întărit aici în Legea noastră străbună, în dragostea de Dumnezeu și de oameni. An de an praznicul a fost cinstit și de prezența Ierarhilor de la Sibiu, după ce mănăstirea a fost recușorită în urmă cu aproape 50 de ani.

Fiind chemat la alte îndatoriri, anul acesta I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului a delegat de la Sibiu pentru această prăznuire pe P. C. consilieri M. Colotelo și Gh. Papuc.

Sf. Liturgie s-a săvîrșit la altarul din pădure, de către un sobor de preoți și diaconi, avînd în frunte pe P. Cuv. arhim. V. Tohăneanu, starețul mănăstirii, răspunsurile fiind date de obștea credincioșilor.

La priceastă, predica zilei a fost rostită de P. Cuv. ierod. T. Păraianu care, cald și pe înțeles, a tîlcuit Evanghelia praznicului.

După Sf. Liturgie, cuvînt de învățătură a rostit P. C. cons. Gh. Papuc, care a adus în atenție cinstirea memoriei marelui voievod Brâncoveanu, ctitorul mănăstirii, pildă de

tărie în credința străbună și dragoste de țară, zăbovind totodată asupra Învierii Domnului ca fapt istoric și semnificațiile ei pentru viața noastră creștină.

P. C. cons. M. Colotelo, după ce a transmis binecuvîntarea și urările de bine ale I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului, a vorbit despre cultul Maicii Domnului, de care este legat și Izvorul Tămăduirii, praznic care ne îndrumă și pe noi să fim izvor de tămăduire a suferințelor fraților noștri, izvor de cît mai multe fapte bune.

P. Cuv. stareț V. Tohăneanu a mulțumit I. P. S. Mitropolit Nicolae pentru grija pe care o poartă mănăstirii și bunului ei mers, precum și credincioșilor pentru dragostea pe care o au față de sf. mănăstire.

S-au săvîrșit apoi Sf. Maslu și sfințirea apei, rostindu-se totodată cîte o rugăciune de pomenire la mormintele mitropolitului Nicolae Bălan și părinților I. P. S. Mitropolit Nicolae Mladin.

La agapa care a urmat, au participat și d-l pastor ev.-lut. din orașul Victoria și studentul norvegian Kolvik M., aflat în vizită la Mănăstirea Brâncoveanu, care a mărturisit că va duce în țara sa impresii de neuitat despre Biserica Ortodoxă Română, fiind foarte bucuros de a ne fi cunoscut țara și Biserica.